

РЕШЕНИЕ

№ 8411

гр. София, 30.12.2019 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 41 състав,
в публично заседание на 12.12.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Луиза Христова

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **12258** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от АПК. Образувано е по жалба на [фирма], чрез управителя д-р Г., със седалище в [населено място] срещу заповед № РД-15-487 от 07.05.2019г. на директора на СЗОК за частично прекратяване на договор № 22-1526 от 2018г. за оказване на първична извънболнична медицинска помощ.

Жалбоподателят твърди, че оспорената заповед не е мотивирана, нито са събрани доказателства в подкрепа на твърдението, че жалбоподателят не е извършил медицинските прегледи на ЗОЛ М. М., които е отчел пред ответника и за които му е платено. Освен това процесното дружество е регистрирано за извършване на индивидуална практика от д-р Г. и с прекратяването на тази практика следва да се прекрати цялостно, а не частично договора с него за първична извънболнична медицинска помощ. Същевременно не са налице основанията за цялостно прекратяване на този договор, предвидени в чл. 59, ал.13 от ЗЗО. Предвид изложеното се иска отмяна на процесната заповед и присъждане на разноските по делото по списък.

Ответникът - директора на СЗОК [населено място], чрез процесуалния си представител изразява становище за неоснователност на жалбата. Подробни съображения излага в писмени бележки по съществуването на спора. Прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар на пълномощника на жалбоподателя.

Съдът, след преценка на доводите на страните и събраните по делото доказателства, установи следното от фактическа страна:

Жалбоподателят има сключен договор с НЗОК № 22-1526/09.05.2018г. за оказване на първична извънболнична медицинска помощ като общопрактикуващ лекар в обхвата по чл.1 от договора.

Производството е започнало по сигнал от ЗОЛ М. М., подаден по електронна поща, относно проведени прегледи и ваксинации от личния му лекар, които лицето твърди, че не са му правени. Със заповед № РД-18-553/27.03.2019 г. (л. 15), издадена на основание чл. 20, ал. 1, т. 2 и чл. 72, ал. 2 ЗЗО и чл. 11 от Инструкция № РД-16-31/23.06.2016 г. за условията и реда за осъществяване на контрол по чл. 72, ал. 2-8 от ЗЗО, директорът на СЗОК е наредил да бъде извършена проверка на жалбоподателя със задачи: „1. Изясняване на обстоятелствата по сигнал с вх. № 35-00-409 от 11.03.2019г.; 2. Контрол по изпълнение на договора.“ Определени са длъжностни лица от СЗОК, които да извършат проверката.

За резултатите от проверката е съставен протокол № РД-18-553-1 на 27.03.2019г., връчен на 09.04.2019г. на жалбоподателя. В същия протокол са обективирани констатации за нарушения на цитирания по-горе договор, както следва:

1. На името на ЗОЛ М. М. са издадени два амбулаторни листа с №№ 8581 от 09.11.2017г. и 6317 от 29.08.2018г. от д-р Г. с диагноза по МКБ Z00.0 „Общ медицински преглед“, профилактика на ЗОЛ над 18г., първични. Същите са представени по делото на л. 42 и 43.

2. При справка в информационната система на НЗОК е установено, че на името на М. М. има регистрирани още 8 амбулаторни листа, както следва: №6111 от 30.09.2008г., 5690 от 20.10.2011г., 5855 от 26.09.2012г., 5055 от 05.08.2013г., 3562 от 23.05.2014г., 7238 от 08.10.2014г., 8339 от 12.11.2015г. и 8020 от 11.11.2016г. Същите са представени по делото на л. 35-41.

Посочените прегледи са отчетени и заплатени от НЗОК по 12лв. всеки съгласно чл. 30, ал.2, т.1 от индивидуалния договор. При изискване на тези амбулаторни листове от медицинското досие на ЗОЛ, същите не са представени. Представен е само АЛ № 6317 от 29.08.2018г. (л.44), за който в писмено становище на л. 32 д-р Г. е посочила, че е на ЗОЛ А. К., която е с еднаква дата на раждане (л.45) и на която подписа е същия. Освен това заявява, че няма проведени прегледи на ЗОЛ М. М. през 2017г. и 2018г. Съставен е протокол за установяване на липси, връчен на жалбоподателя на 27.03.2019г. (л.29-31). Въз основа на горното ответникът е приел, че отчетените медицински прегледи по амбулаторни листа с №№ 8581 от 09.11.2017г. и 6317 от 29.08.2018г. не са реално извършени, поради което получените от жалбоподателя за тях средства от НЗОК в размер на 24 лв. следва да бъдат възстановени като недължимо платени. Освен това е прието, че отчитането на медицинска дейност, която не е извършена в изпълнение на договора с НЗОК, е основание за търсене на административна отговорност от жалбоподателя съгласно гл. XXI от НРД за МД от 2017г. и 2018г.

Съставен е протокол за неоснователно получени суми № РД-18-553-2/27.03.2019 г. (л. 22 и сл.), връчен на 09.04.2019 г. на жалбоподателя. В протокола за неоснователно получени е отразено, че жалбоподателят е съставил отчети за извършени медицински прегледи през 2017г. и 2018г., в които е посочил прегледи на ЗОЛ М., каквито не са извършени, т.е. посочил е неверни данни, за което носи отговорност съгласно чл. 218 от НРД за МД 2017г. и чл. 215 от НРД за МД 2018г. по условията на действащия НРД за МД. Освен това следва да възстанови сумата от 24лв., получена без правно основание съгласно чл. 76б, ал. 1 ЗЗО. Срещу протокола за неоснователно получени

суми не е депозирано възражение от жалбоподателя.

Административното производство е приключило с постановяване на процесната заповед за частично прекратяване на договор № 22-1526 от 2018г. за оказване на първична извънболнична медицинска помощ съгласно чл. 59, ал.2, т.1 от него. В заповедта е прието, че са нарушени чл. 143, т.1 от НРД за МД 2017г. и чл. 142, т.1 от НРД за МД 2018г., защото ОПЛ не съхранява здравно медицинско досие на пациента М.. Съгласно чл.221 от НРД за МД 2017г. и чл. 217 от НРД за МД 2018г. това досие следва да включва първични медицински документи, какъвто е амбулаторния лист съгласно чл. 222, ал.1 от НРД за МД 2017г. и чл. 219 от НРД за МД 2018г. В случая отразената медицинска дейност спрямо ЗОЛ М. през 2017г.и 2018г. не е реално извършена, което представлява нарушение на договора и е основание за налагане на санкция съгласно чл. 98 от НРД за МД 2018г. и чл. 96 от НРД за МД 2018г. Същата е определена съгласно чл. 59, ал.11, т.1, пр.1, б. „а“ от ЗЗО частично прекратяване на договора за извънболнична медицинска помощ по определен пакет – по отношение на лекаря, който не е извършил дейността, която е отчел. Препис от заповедта е връчен на жалбоподателя на 09.05.2019г.

Видно от справки за фактурирани дейности по амбулаторни листа № 6317 и № 8581, посочените в тях суми са платени на жалбоподателя.

В молба от 12.11.2019г. ответника сочи, че няма други лекари, спрямо които договор № 22-1526 от 2018г. да действа след прекратяването му спрямо д-р Г..

При горната фактическа обстановка, съдът формира следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима. Насочена е срещу акт, подлежащ на пряк съдебен контрол за законосъобразност по аргумент от нормата на чл. 59, ал. 13 от ЗЗО. Подадена е от субект – адресат на акта, засегнат неблагоприятното от обективизираното в същия властническо волеизявление, и е депозирана в преклузивния срок по чл. 149, ал.1 АПК – на 23.05.2019г. Другият адресат на акта – д-р Г. като физическо лице, има самостоятелно право на жалба, което не е упражнила. Разгледана по същество, жалбата на [фирма] е неоснователна.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган - директорът на СЗОК, съгласно чл. 59, ал.11 от ЗЗО. Заповедта е издадена в предвидената от закона форма, съгласно чл. 59 АПК, като съдържа посочените в ал. 2 реквизити. Процесуалният ред за извършване на проверката, регламентиран в ЗЗО, е спазен. В чл. 9, ал. 2 от Инструкция № РД-16-31 от 23.06.2016 г. за условията и реда за осъществяване на контрол по чл. 72, ал. 2-8 от ЗЗО, издадена от управителя на НЗОК на основание чл. 72, ал. 5 ЗЗО, е предвидено заповедта за възлагане на проверка да съдържа правните и фактическите основания за издаването ѝ с определяне на проверяващото лице/лица, обектът - наименование и месторазположение на ИМП, видът, задачата и срокът на проверката. Заповедта, слагаша началото на административното производство по конкретната преписка, съдържа посочените реквизити. Констативният протокол и протоколът за неоснователно получени суми са съставени от компетентни органи съгласно чл. 9, ал.1 от посочената по-горе инструкция, и са връчени на жалбоподателя, който не се е възползвал от правото си да подаде възражение срещу тях. В конкретната хипотеза процедурата е била спазена, съдът не установи нарушения на административнопроизводствените правила от категорията на съществените.

При установената липса на процесуални нарушения, водещи до отмяна на обжалвания акт (в неговата цялост), правният спор се свежда до изследване наличието на

материалноправните предпоставки за ангажиране на отговорността на изпълнителя на първичната извънболнична медицинска помощ.

В съответствие с нормата на чл. 59, ал.11, т.1, б. „а“, пр.1 от ЗЗО, директорът на съответната районна здравноосигурителна каса прекратява договорите с изпълнителите на медицинска помощ или налага финансова санкция, определена в действащия НРД при отчитане на дейност, която не е извършена, както и при извършване и отчитане на медицинска дейност, за която няма съответни медицински индикации, установено по реда на чл. 72, ал. 2, от изпълнител на извънболнична медицинска помощ по определен пакет – частично, по отношение на лекаря, който не е извършил тази дейност. Същата хипотеза е предвидена и в чл. 407, ал.1, б. „а“ от НРД за МД за 2018 г. и чл. 59, ал.2, т.1 от индивидуалния договор.

В случая по делото безспорно се установява, че на ЗОЛ М. М. не са извършвани първични медицински прегледи през 2017г. и 2018г. Това твърди както лицето в сигнала, така и д-р Г. в собственоръчно написана от нея становище на л. 32. Това се установява и от единствения приложен по делото подписан от пациент амбулаторен лист с № 6317 от 29.08.2018г., който не са отнася за и не е подписан от М., а от друго лице, което д-р Г. потвърждава. Следователно е правилен изводът на административния орган, че отчетената дейност с АЛ № 6317 от 2018г. и 8581 от 2017г. реално не е извършвана. Поради това неоснователни са възраженията на жалбоподателя, че процесната заповед не съдържа мотиви защо ответника смята, че не са извършени медицински прегледи на ЗОЛ М. М.. Напротив, в нея ясно са посочени както събраните факти в тази връзка, така и изводите, които произтичат от тези факти, а именно, че дейността не е извършена.

Неоснователни се явяват и възраженията относно незаконосъобразност на наложената санкция. Съгласно чл. 407, ал. 1, т.1 от НРД за МД 2018 г. управителят на НЗОК, съответно директорът на РЗОК, налага санкция „прекратяване на договора“ при отчитане на дейност, която не е извършена, както и при извършване и отчитане на медицинска дейност, за която няма съответни медицински индикации, установено по реда на чл. 72, ал. 2 от ЗЗО, от изпълнител на извънболнична медицинска помощ по определен пакет – частично, по отношение на лекаря, който не е извършил тази дейност. Съгласно ал. 2 от същия член при повторно извършване на нарушението по ал. 1 договорът с изпълнителя се прекратява изцяло.

В разпоредбите на чл. 59, ал 11 от ЗЗО е уредено, че директорът на съответната районна здравноосигурителна каса прекратява договорите с изпълнителите на медицинска помощ или налага финансова санкция, определена в действащия НРД, в следните случаи: 1. при отчитане на дейност, която не е извършена, както и при извършване и отчитане на медицинска дейност, за която няма съответни медицински индикации, установено по реда на чл. 72, ал. 2; а) от изпълнител на извънболнична медицинска помощ по определен пакет - частично, по отношение на лекаря/лекаря по дентална медицина, който не е извършил тази дейност; б) от изпълнител на болнична медицинска помощ - частично, за съответната медицинска дейност от пакета, по която е отчетена неизвършената дейност; Съгласно ал. 13 управителят на НЗОК, съответно директорът на РЗОК прекратява изцяло или частично договорите с изпълнителите на медицинска и/или дентална помощ в случаите по ал. 11, т. 1 и 2, а в случаите по ал. 11, т. 3 и 4 налага финансова санкция съгласно действащия НРД.

По делото безспорно е установено, че извършителят на първичната извънболнична медицинска помощ д-р Д. Г. е отчетла дейност по отношение на здравно осигуреното

лице М. М., която не е извършена. Нарушението е станало в периода 2017 г. - 2018 г. Установено е и че нарушението не е извършено повторно. Това е така, тъй като съгласно дефиницията на § 1, т. 3 от ДР на НРД за МД за 2018 г. "повторно нарушение" е второ и следващо нарушение, извършено от лекар от лечебно заведение –ИМП, за което на нарушителя е била наложена и влязла в сила санкция за същия вид нарушение в рамките на действие на НРД. В хода на съдебното производство не са налични данни за установени предходни нарушения от същия изпълнител на медицинска помощ, за които да е наложена и влязла в сила санкция за същия вид нарушение в рамките на 2018г. Следователно това нарушение, което не е повторно, а е първо, представлява основание за налагане на санкция именно съгласно чл. 59, ал. 11, т.1, б. „а“ от ЗЗО, вр. чл. 407, ал.1, т.1 от НРД за МД за 2018 г.- частично прекратяване договора по определен пакет, по отношение на лекаря, който не е извършил тази дейност. Т.е. правилото е императивно - договорът се прекратява частично само по отношение на лекаря, който не е извършил съответната дейност, а не по отношение на лечебното заведение, към което лекаря работи и извършва дейността си. И макар в случая д-р Г. едновременно да е управител и представляващ лечебното заведение и заедно с това и лекаря, който осъществява дейност в него, не е налице съвпадение и препокриване на правните фигури и субекти. Юридическото лице "Амбулатория за индивидуална практика за първична извънболнична медицинска помощ 2011" Е. е напълно самостоятелен, отделен и различен правен субект от физическото лице д-р Г.. В случая първичното нарушение е извършено от д-р Г., като физическо лице, полагащо труд към юридическото такова, и следва да се санкционира само лекаря, неизвършил съответната дейност, като се прекрати договора само по отношение на него, а не спрямо юридическото лице. Юридическото лице "Амбулатория за индивидуална практика за първична извънболнична медицинска помощ 2011" Е. може да продължи да осъществява дейността си по договора, наемайки други лекари, които да я упражняват. Поради това законосъобразно е наложена санкция частично и само спрямо виновния лекар, извършил нарушението, а не пълна, изразяваща се в цялостно прекратяване на договора с лечебното заведение. Цялостно прекратяване на договора може да има само и единствено в случаите на повторност, каквато в казуса не е налична и доказана. Административният орган в тази хипотеза е направил правилно разграничение между двата правни субекта, още повече, че приложимата в случая разпоредба като санкционна не може да се тълкува разширително. В този смисъл решение РЕШЕНИЕ № 13418 ОТ 05.11.2018 Г. ПО АДМ. Д. № 8740/2017 Г., VI ОТД. НА ВАС, РЕШЕНИЕ № 6324 ОТ 19.05.2017 Г. ПО АДМ. Д. № 13734/2016 Г., VI ОТД. НА ВАС.

Предвид изложеното заповед № РД-15-487 от 07.05.2019г. на директора на СЗОК за частично прекратяване на договор № 22-1526 от 2018г. за оказване на първична извънболнична медицинска помощ е законосъобразна и жалбата срещу нея следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София-град
РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], чрез управителя д-р Г., срещу заповед № РД-15-487 от 07.05.2019г. на директора на СЗОК за частично прекратяване на договор № 22-1526 от 2018г. за оказване на първична извънболнична медицинска помощ.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна

жалба в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: